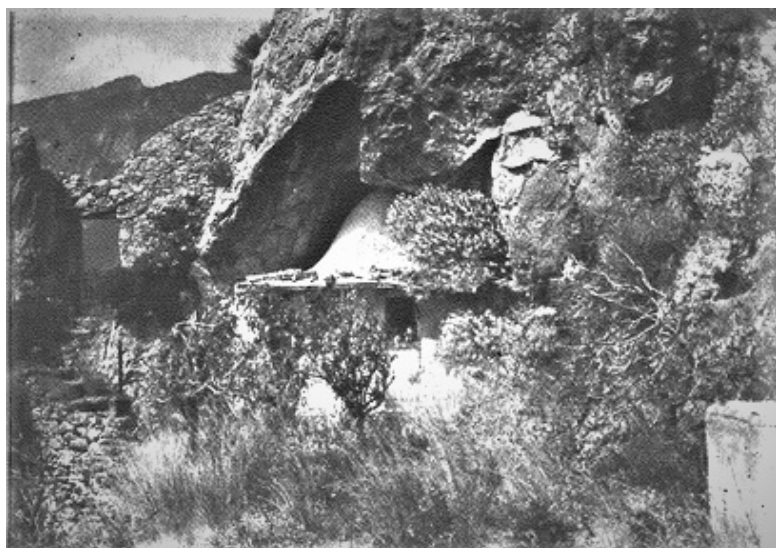


Ο κρητικός ληστής που έγινε θαυματουργός και οι Ρώσοι τον ανακήρυξαν άγιο!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)



Το σπήλαιο του Ησυχαστή Ιωακείμ (του ληστή).

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

Ιωακείμ ο Ησυχαστής (ο ληστής)

Περίφημος κλεφταρματωλός των χρόνων της τουρκοκρατίας στην Κρήτη, μεγάλος προστάτης των Χριστιανών και φόβητρο των Τούρκων.

Είναι χαρακτηριστικό το εξής γεγονός, που δείχνει τον πατριωτισμό, την αγνή πίστη και τον άδολο χαρακτήρα του άνδρα.

Την Κρήτη διοικούσε ένας φοβερός πασάς που καταδίωκε συνεχώς τους χριστιανούς και τους υπέβαλε σε φρικτά μαρτύρια. Τότε ο Ιωάννης, όπως ήταν το όνομα του κλεφταρματωλού, ορκίστηκε να εκδικηθεί τα δεινά των ομοθρήσκων του.

Παραφύλαξε σ' ένα πέρασμα και τον σκότωσε, αλλά από τις λίρες, που είχε μαζί του ο Οθωμανός τύραννος, δεν πήρε ούτε μια.

Συγχρόνως απαγόρευσε σε οποιονδήποτε να πάρει χρήματα με την ποινή του θανάτου. Το σώμα του Οθωμανού κατασπαράχτηκε από τα όρνια.

Φυσικά ο Ιωάννης έγινε ο στόχος όλων των Τούρκων.

Τότε οι χριστιανοί και όσοι Τούρκοι εκτιμούσαν τις αρετές του, για να τον προστατεύσουν από τα φοβερά αντίποινα του κατακτητή, τον φυγάδευσαν από το νησί και τον έστειλαν στην Θεσσαλία, όπου έγινε φύλακας και επιστάτης της περιουσίας ενός Τούρκου τσιφλικά.

Εκεί πήγαινε σ' ένα εκκλησάκι, που βρίσκονταν εξ αιτίας των προσχώσεων λίγο κάτω από το έδαφος, και προσευχόταν με συντριβή, χύνοντας ποταμούς δακρύων για τους δεινοπαθούντας αδελφούς του.

Η ευλάβειά του συνεκίνησε τον Τούρκο τσιφλικά, που τον έστειλε να μονάσει στη σκήτη της Αγίας Άννας, στο Άγιον Όρος. Άλλοι διηγούνται ότι του παρουσιάστηκε να τον σώσει η ίδια η Αγία Άννα, όταν βρισκόταν στην Κρήτη. Του ζήτησε, αφού συμβιβασθεί με τον πασά, να έλθει στο Όρος.

Οι πληροφορίες όμως αυτές είναι ανεπιβεβαίωτες.

Όταν έφθασε στη Σκήτη, ζήτησε να χαρεί μοναχός και να πάρει το όνομα Άννα. Οι πατέρες όμως απέρριψαν το όνομα αυτό, που ήταν γυναικείο, και του έδωσαν το όνομα του αγίου Ιωακείμ, συζύγου της Θεοπρομήτορος.

Έμενε ως μοναχός σε σπήλαιο, υποβάλλοντας τον εαυτό του σε σκληρότατη άσκηση, αγρυπνώντας και προσευχόμενος, παλεύοντας με τα στοιχεία της φύσεως και τους δαίμονες.

Οι δαίμονες κάποια φορά, για να τον εμποδίσουν να προσέλθει στην αγρυπνία του Ακαθίστου Ύμνου, τον έριξαν σε κάποιο γκρεμό. Οι πατέρες μόλις αισθάνθηκαν την απουσία του από το Κυριακό, έσπευσαν σε αναζήτησή του φωνάζοντάς του.

Όταν επιτέλους τον βρήκαν, πήραν αμέσως σχοινιά και τον ανέσυραν. Συγχρόνως του απαγόρευσαν πια να μένει μακριά από τη Σκήτη και του έδωσαν ένα κελλί πάνω από το κοιμητήριο.

Εκεί διακονούσε μέχρι τα βαθειά του γηρατειά στη Λειτουργία που γινόταν καθημερινά. Αξιώθηκε να δεχθεί από το Θεό το προορατικό χάρισμα και το χάρισμα να θεραπεύει κωφώσεις, τυφλώσεις, παραλύσεις και άλλες ασθένειες.

Η Ρωσική Εκκλησία επίσημα τον ανακήρυξε Άγιο εξ αιτίας των ιάσεων, που έκανε σε παιδιά κωφά και τυφλά Ρώσων Ορθοδόξων πιστών με φρούτα.

Τα συμβάντα αυτά είναι αποτυπωμένα και σε ρωσικές λιθογραφίες.

Από το βιβλίο του Ιερομονάχου Ανθίμου Αγιαννανίτη. «'Αγία Άννα', Το ιερό βήμα του Άθωνα», Αθήνα, 1986.